

SANT JORDI 2021

REVISTA LITERÀRIA I ARTÍSTICA

ESCOLA PAU CASALS

Editorial

Ja ens hem cabussat en la primavera, tota plena d'olors i noves sensacions que ens desperten els sentits, una mica endormiscat pel fred i la foscor de l'hivern. I amb la primavera, puntualment com cada any, la festa de Sant Jordi, la diada del llibre.

Es clar que per als lectors, el dia del llibre són tots els dies de l'any, com per a nosaltres, que des dels més petits hem descobert la màgia de les paraules.

Hem viatjat amb els llibres a països molt llunyans. Hem descobert mil històries i passat bones estones llegint, escoltant i fins i tot inventant.

En aquesta revista trobareu un mostra de tot el que hem fet en aquests dies que envolten la festivitat de Sant Jordi.

Esperem que gaudiu i passeu una bona estona.

Els nens i nenes d'Educació Infantil, amb motiu de la celebració de Sant Jordi, han elaborat aquest conte amb esforç i sobretot molta il·lusió. S'han inventat el text i després, amb molta cura, l'han il·lustrat

EN AQUEST CASTELL M VA ANAR A VIURE UN CRANC VERMELL QUE ESTAVA PER LA PLATJA, TENIA PINCES PER PESCAR I PINTES A L'ESQUERRA.

UN DIA VA VEURE COM SORTEN UNES BOMBOLLETES DE L'AGULLA DEL FOSSAT DEL CASTELL ERA UN DRAC D'AGULLA, NO.

AQUEST DRAC TIRAVA AIGUA PER LA BOCA I SEMBLAVA PLUJA, QUAN VA VEURE EL CRANC ES VAN FER AMICS I ES POSAR A JUGAR MOLT CONTENTS.

AMB L'AGUA QUE TIRAVA EL DRAC VA SORTIR UN ARC DE SANT MARTÍ.

EL CAVALL VA PROPONIR ANAR A PASSEJAR PER SOBRE DE L'ARC DE SANT MARTÍ. AL FINAL DE L'ARC VAN TROBAR MONEDES D'OR I DE XOCOLATA.

UN DIA, QUAN ES VAN DESPERTAR, HAVEN DELAPAREGUT LES MONEDES I VAN DECIDIR QUE LES HAVIA AGAFAT UN LLECORRÍ.

L'UNICORN ESTAVA A UNA COVA AL FINAL DE L'ARC DE SANT MARTÍ, QUAN DORMIA, EN BLAU LI AGASA LES MONEDES, PERÒ L'UNICORN ES DESPERTA I EL VEU.

EL CAVALL FUG CORRENTS AMB EL TRESOR I L'UNICORN ES QUEDA TRIST I PLORA. EN BLAU QUAN EL SENT PLORAR TORNA PERQUÈ LI FA PENA I PARLEN FINS ARREGLAR EL PROBLEMA, ES FAN AMICS I DECIDEIXEN COMPARTIR EL TRESOR.

BAIXEN JUNTS PER L'ARC DE SANT MARTÍ I ES TROBEN AL COCOCRIL, A L'ESTRELLA, AL DRAC D'AGULLA I AL CRANC. PLEGATS ES MENGEN LES MONEDES DE XOCOLATA I ES REPARTIXEN LES D'OR. A PARTIR D'AQUELL MOMENT ES VAN FER AMICS PER SEMPRE MÉS.

RODOLÍ

LA MEVA TIETA
VA MUNTADA EN BICICLETA
I S'HA ENSOPEGAT AMB UNA JAQUETA
I DESPRÉS AMB UNA COMETA

MUSA MUHAMMAD

RODOLÍ

VAIG CAP AL MAR
PER PESCAR.
HE FET UN CASTELL DE SORRA
I L'HE POSAT UNA GORRA.

DANI AZZARO

RODOLÍ

AHIR VAIG VEURE UN RATPANAT
MENTRES MENJAVA UN GELAT
I ESTAVA AMB LA MEVA TATA
I TENIA UNA BATA

NOEL PLA

LA VETERINÀRIA

Hi havia una vegada una nena que volia ser veterinària. Un dia quan la nena es va fer més gran es va convertir veterinària. Es va posar una bata de color blanc i uns pantalons de color taronja. Va anar cap l'hospital. Un dia va venir un cocodril amb una samarreta blanca i el seu fill cocodril. El fill del cocodril es deia Jordi. El Jordi estava molt malalt i es trobava molt malament. El Jordi es va quedar a dormir a l'hospital. Al dia següent quan la veterinària va entrar a l'habitació el Jordi no hi era. Quan la veterinària va a dir-li al pare cocodril es va enfadar molt. La veterinària i el pare van anar a buscar al Jordi. Van buscar per tots els llocs però només i faltava un lloc al bosc- quan van anar al bosc van trobar una casa al mig del bosc. Van intentar obrir la porta, no es obria. La veterinària va veure per la finestra i el Jordi era allà, la veterinària va trucar a la policia. Quan la policia va arribar van trencar la porta i va sortir una persona malvada i la policia va portar aquella persona en el seu cotxe i el pare cocodril es va posar molt content i el Jordi també.

IBRAHIM MUHAMMAD

LA HISTORIA DE LES SABATES

Hi havia una vegada un sabater que feia sabates. Però un dia de sobte sense saber que feia, va crear un parell de sabates màgiques. Per la tarda els hi va posar un dibuix d'una locomotora i per la nit va cobrar vida. Es deia Ractiruer. Llavors aquella nit en Ractiruer va crear tres parells de sabates màgiques: es deia omer i Airuen i Arcur, ells estaven en una caixa i van veure una maqueta d'una nau de paper de plata i celo que era per marxar a un altre planeta: planeta sabater, com el planeta terra però de sabates. Amb dos grans de sorra van fer foc per encendre el foc del coet i se'n van anar a viure al nou planeta sense preu. Finalment el sabater va quedar sense unes meravelloses sabates.

JOAN CONESA

LA SIRENA DE LES PERLES

Hi havia una sirena que es deia Merli i la seva germana li volia treure la cua.

Mentres Merlia jugava amb la seva amiga Dofí, la germana estava plantejant un pla i la amiga de Merlia es va enterar i li va dir a Merlia. La germana va arribar però Merlia la va tancar a un remolí de coral.

Merlia es va convertir en la princesa de les perles.

Mª JOSÉ HERNÁNDEZ

LA MILLOR FAN

Hi havia una vegada fa tres dies, una noia de 19 anys que era molt fan de la Billie Eilish des de ben petita, tenia l'habitació plena de fotos i pòsters d'ella i tots els seus discs.

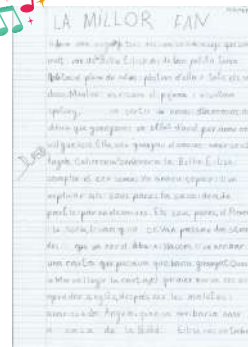
Mentre es ficava el pijama i escoltava spotify, va sortir un anunci d'un concurs de dibuix que guanyaves un bitllet d'avió per anar on volguessis. Ella volia guanyar el concurs i anar-se a "Los Angeles", Califòrnia, a conèixer a la Billie Eilish: complir el seu somni.

Va anar a sopar i li va explicar als seus pares la seva idea de participar en el concurs. Els seus pares, el Ramon i la Sofia, li van dir que sí. Van passar dues setmanes des que va fer el dibuix, llavors li va arribar una carta que posava que havia guanyat. Quan la Mia va llegir la carta, el primer que va fer es aprendre anglès, després fer les maletes: anar-se a "Los Angeles", quan va arribar a casa de la Billie Eilish va trobar al seu manager que no era molt amable, perquè li va dir que s'anés. La Mia va investigar a internet com entrar en la casa de la Billie Eilish. Va trobar una notícia que deia que la Billie Eilish estava buscant un futbolista.

La Mia es va apuntar a classes de fútbol, després de les classes de fútbol, va anar a fer-li una demostració al manager però igualment el manager li va dir que volia a un futbolista noi.

A la Mia li va semblar molt injust i va fer un pla de càmeres ocultes. Va agafar la gravació i la va penjar a les xarxes socials. La Billie Eilish ho va veure i llavors la va convidar a casa i va complir el seu somni.

FI

MARINA ROIG

UN DIA A CAVALL

El diumenge, l'Hugo i jo vam anar a muntar a cavall.

Feia un dia molt bonic, tot havia d'anar bé. L'Hugo va muntar al Piojo i jo la Laki. Quan pensàvem que tot aniria bé, tots els cavalls van parar de cop! No sabíem què passava!

Van parar a menjar. Després vam tornar. Al dia següent ens feia mal el cul!

ELENA BALAREZO

LA PRINCESA, EL JORDI I EL PASSAT PRESENT

Hi havia una vegada un senyor que es deia Jordi. Li va dir a la seva filla una història que li va passar fa 55 anys, abans que ella naixés.

La història era que una vegada, el de Sant Jordi, un drac estava atacant la princesa en un poblat, però la princesa era cavallera. Llavors va matar al drac. Al cap d'uns anys van estar investigant i van descobrir que era bo.

La princesa es va casar amb el Jordi i la nena es va adonar que la princesa de la història era la seva mare i la nena va aprendre molt de la història.

ARIADNA FERNÁNDEZ

RAYA EN LA TERRA ENCANTADA

Fa dos mesos vaig viure l'aventura de la meva vida. Em dic Raya, tinc 20 anys i visc amb els meus pares.

Bé, ara comencem amb la meva història.

Era 1 d'agost, estava a casa mirant el mòbil. Els meus pares estaven treballant a Anglaterra i jo estava de vacances de l'escola. Vaig entrar en un vídeo sobre dracs, a mi m'encantaven els dracs.

En el vídeo hi havia informació sobre una terra encantada on hi vivien follets, unicorns i animals místics, entre els animals vaig veure que hi havia dracs negres. Però no em vaig creure que lo de terra encantada ni cap de les coses que es veien el vídeo. Just en aquell moment em van trucar els meus pares i jo vaig contestar:

- *Hola! Com esteu?* - vaig dir jo -

- *Estem bé Raya. I tu? Et noto una mica nerviosa* - van respondre ells.

Vaig penjar i després vaig sortir a fer un passeig, alguna cosa em va impulsar a anar al camp. Quan vaig arribar vaig veure una llum molt intensa, tenia molta curiositat per saber què era. Quan vaig arribar a la llum em vaig trobar en un altre dimensió. Estava molt confusa. De sobte, va aparèixer un follet.

- *Benvinguda a la terra encantada, jo sóc Oliver el follet guia. Segueix-me.*

Però com et dius? - va dir ell.

Jo el vaig respondre:

- *Hola, em dic Raya.*

Després em va conduir a una esplanada i em va dir:

- *Suposo que vens pel drac?*

Jo el vaig respondre que sí. Després vaig esperar una resposta.

- *Doncs has de pujar aquesta muntanya.*

Jo vaig mirar la muntanya i vaig començar a escalar. Quan vaig pujar vaig veure al drac i per poc em mata, però em vaig fer la seva amiga i em vaig quedar a viure amb ell.

ARIANA MARTÍNEZ

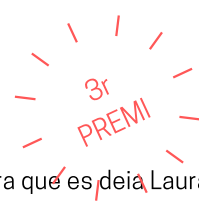

LA NENA FUTBOLERA

Fa 150 anys una noia que es deia Gema volia jugar al fútbol. Però no podia, perquè el president Axel deia que el Fútbol només era d'homes. Però l'alcalde que es deia Marc, deia que el Fútbol podria jugar tothom. La Gema va anar al Col·legi. A les 11.00 hores van anar al pati. La Gema va mirar que estaven jugant a Fútbol i va dir si podia jugar, però un nen que es deia Eric va dir que no podia perquè era una noia. La Gema va dir que si li impressionava li deixaria jugar. Va fer 50 tocs, va tirar de xilena i un golàs, li va deixar jugar. El president estava parlant amb l'alcalde, quan de sobte la Gema va sortir al diari i a tot els telenotícies. Ella es va alegrar i així va ser com va aparèixer el Fútbol femení

DÍDAC ZORTO

PERDUTS EN EL BOSC

Hi havia una vegada una senyora que es deia Laura, tenia un fill i una filla que es deien Manuel i Andrea. Els tres van anar a recollir maduixes al bosc. Els nens es van distreure amb una papallona i la mare girar i no els va trobar. L'Andrea va trobar al seu germà que jugava i un gat va aparèixer i li va dir el camí que els conduiria a casa seva. L'Andrea i el Manuel van seguir el camí. La mare va trobar la casa però estava trista perquè pensava que els seus fills estaven perduts però quan va obrir la porta va trobar als seus fills i es va alegrar molt. Conte contat i conte acabar

ADARA VALENTÍN

LES TRES PROVES SALUDABLES

Hi havia una vegada, un nen anomenat Jon i una nena anomenada Clàudia. Era per la tarda, els raigs del sol es sentien a la cara i els ocells cantaven. Com cada divendres, després de l'escola, anaven a la biblioteca a llegir contes i llibres. Aquell dia era especial, era Sant Jordi!

Però mentre anaven a la biblioteca, no es veia ni a Sant Jordi ni a la princesa com tots els anys. Tot i que no estiguessin, van continuar caminant. Van arribar a la biblioteca. Aquesta vegada van escollir un llibre de vida saludable. Explicava receptes saludables, estiraments i com cultivar maduixes. Però a ells els hi semblava una tonteria això de la vida saludable. Van tirar el llibre com si no tingués importància. Quan va arribar el llibre terra, va començar a vibrar. En Jon i la Clàudia es van mirar sorpresos. El llibre vibrava i vibrava i PUF! va aparèixer un drac.

- *Hola, sóc el drac que ha segrestat a Sant Jordi i a la princesa, si voleu salvar-los, tindreu que passar les tres proves que sortien en el llibre de vida saludable que dèieu que era una tonteria.* - va dir el drac amb veu repel·lent.

La Clàudia encara no s'ho creia, però volia fer lo possible per salvar a Sant Jordi i a la princesa. En canvi en Jon, semblava com si ja hagués passat per això i va dir: Ho farem!

- *Doncs bé, per la primera prova heu de fer una recepta saludable en deu minuts.* - va dir el drac.

Aleshores, en Jon i la Clàudia van agafar tots els ingredients: maduixes, pomes i taronges. Van fer vaires formes diferents, però al final van fer un pastís de fruites en menys de deu minuts!

- *Prova superada! Per la segona prova haureu d'aguantar en equilibri sobre una cama durant un minut.* - va dir el drac - *El Temps comença.* JA!

Els dos van aixecar la cama i van intentar aguantar l'equilibri. Però quan ja van passar 30 segons en Jon es va caure.

- *Quina pena Jon* - va dir el drac amb veu burlona.

Però la Clàudia seguia en peu!!

- *3... 2... 1... segona prova superada! Per la última prova haureu de cultivar maduixes* - va dir el drac.

La Clàudia i el Jon li van preguntar com creixerien tan ràpid i el drac va contestar:

- *Amb aigua màgica de flors.* Comenceu!

Els dos van començar amb la sorra, van continuar amb les llavors i les van tapar. Per últim van posar l'aigua màgica. A la Clàudia se li veia súper liada i va dir: "Ho deixo!"

Però en Jon se li veia com si fos un professional va posar l'aigua màgica i...

- *Ja han crescut!* - va dir en Jon entusiasmat.

- *D'acord.... Us donaré a Sant Jordi i a la princesa.... Aquí teniu* - va dir el drac amb veu trista.

- *Però què et passa?* - va dir la Clàudia preocupant-se pel drac.

- *Es que veureu.... Tots els anys estan Sant Jordi i la princesa al barri, i jo sempre em quedo sol* - va dir el drac quasi plorant.

I en Jon va dir: - *Ja ho sé! Ves tu també al barri amb Sant Jordi i la princesa! Què et sembla?*

- *Si!* - va dir el drac animat.

- *Doncs decidit! Anem tots al barri* - va dir la Clàudia.

I així, Sant Jordi, la princesa i el drac van ser feliços

Les tres proves saludables

Hi havia una vegada, un nen anomenat Jon i una nena anomenada Clàudia. Era per la tarda, els raigs del sol es sentien a la cara i els ocells cantaven. Com cada divendres després de l'escola, anaven a la biblioteca a llegir contes i llibres. Aquell dia era especial, era Sant Jordi! Però mentre anaven a la biblioteca, no es veia ni a Sant Jordi ni a la princesa com tots els anys. Tot i que no estiguessin, van continuar caminant. Van arribar a la biblioteca. Aquesta vegada van escollir un llibre de vida saludable. Explicava receptes saludables, estiraments i com cultivar maduixes. Però a ells els hi semblava una tonteria això de la vida saludable. Van tirar el llibre com si no tingués importància.

Quan van acabar el llibre a Tona, van començar a saltar. En Jon i la Clàudia feien una mica sorpresos. El llibre saltava i saltava i PUF! va aparèixer un drac. - *Hola, sóc el drac que ha segrestat a Sant Jordi i a la princesa, si voleu salvar-los, tindreu que passar les tres proves que sortien en el llibre de vida saludable que dèieu que era una tonteria.* - va dir el drac amb veu repel·lent. La Clàudia encara no hi era, però sabia que la princesa pot salvar a Sant Jordi i a la princesa. En Jon es va caure i va dir: "Ho deixo!" - *Però què et passa?* - va dir el drac preocupant-se pel drac. - *Es que veureu.... Tots els anys estan Sant Jordi i la princesa al barri, i jo sempre em quedo sol* - va dir el drac quasi plorant.

- *Prova superada!* Per la segona prova haureu d'aguantar en equilibri sobre una cama durant un minut. - va dir el drac - *El Temps comença.* JA! Els dos van aixecar la cama i van intentar aguantar l'equilibri. Però quan ja van passar 30 segons en Jon es va caure. - *Quina pena Jon* - va dir el drac amb veu burlona. Però la Clàudia seguia en peu!! - *3... 2... 1... segona prova superada!* Per la última prova haureu de cultivar maduixes. - va dir el drac. La Clàudia i el Jon li van preguntar com creixerien tan ràpid i el drac va contestar: - *Amb aigua màgica de flors.* Comenceu! Els dos van començar amb la sorra, van continuar amb les llavors i les van tapar. Per últim van posar l'aigua màgica. A la Clàudia se li veia súper liada i va dir: "Ho deixo!" Però en Jon se li veia com si fos un professional va posar l'aigua màgica i...

- *Ja han crescut!* - va dir en Jon entusiasmat. - *D'acord.... Us donaré a Sant Jordi i a la princesa.... Aquí teniu* - va dir el drac amb veu trista. - *Però què et passa?* - va dir la Clàudia preocupant-se pel drac. - *Es que veureu.... Tots els anys estan Sant Jordi i la princesa al barri, i jo sempre em quedo sol* - va dir el drac quasi plorant. I en Jon va dir: - *Ja ho sé! Ves tu també al barri amb Sant Jordi i la princesa! Què et sembla?* - *Si!* - va dir el drac animat. - *Doncs decidit! Anem tots al barri* - va dir la Clàudia. I així, Sant Jordi i la princesa i el drac van ser feliços.

MARTINA PÉREZ

UN MON ESTRANY

Un dia normal com tots, una nena era a casa.

- *Mama, no vull netejar! Neteja tu, jo no vull!* - li va dir la Laia a la seva mare.
- *Laia has d'ordenar la teva habitació, si us plau, només això!* - li va dir la mare.
- *Però no entens que no vull!* - Va seguir cridant la Laia.
- *Vale filla, ho neteges quan puguis* - li va explicar la mare amb una veu nerviosa havia sortit de la habitació.
- *Que pesada la mare, no entenc perquè m'obliga a ordenar l'habitació* - va dir molt enfadada.

La Laia es va passar tot el dia jugant i no va ordenar res. Totes les joguines estaven al terra i el seu llit estava fet un desastre.

I com ja era de nit la Laia es va anar al llit a dormir, però la mare aquesta nit no havia anat a donar-li les bones nits.

Així que va anar al menjador i va començar a buscar la mare.

- *Mama! on estàs?* - va exclamar la Laia.

Però ningú li va contestar, i de cop, va aparèixer un petit camaleó de color verd.

- *Hola noia com estàs?!* - va dir el camaleó
- *AH! M'està parlant un camaleó!* - va exclamar la Laia molt asustada.
- *Però que nena tan maleducada* - va dir el camaleó - *No sóc un camaleó normal, sóc Ymir el camaleó* - va dir
- *Jo em dic Laia* - va dir la Laia
- *Bueno Laia, segueix-me, et vaig a mostrar una cosa* - li va dir el camaleó.

La Laia no estava segura si fer cas o no, però al final va acceptar.

- *Woahu!* - va dir la Laia feliç i somrient.

Estaven en un món molt estrany, tot estava fet de fruites i verdures. El terra estava ple de flors, els arbres eren bròquils, les muntanyes eren síndries partides per la meitat, el sol era una taronja i no havien persones, tot eren fruites i animals.

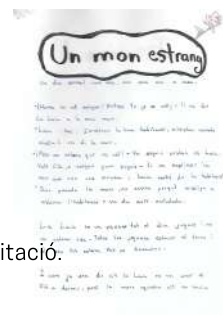
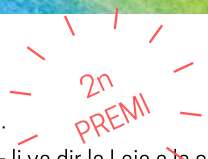
- *Perquè no hi ha humans?* - va preguntar la Laia.
- *Perquè això és un món diferent, tot aquí és saludable i tens una vida saludable si vius aquí.* - va dir molt segur el camaleó.
- *Llavors s'ha de fer esport, menjar saludable i molt coses més?* - va preguntar.
- *Si* - va dir Ymir
- *Què avorrit fer tot això....* - va dir la Laia molt trista.
- *No és avorrit, mira segueix-me i et mostraré tot lo bo de la vida saludable* - va dir Ymir

Els dos van caminar fins que van arribar a un llac, es van asseure al terra i el camaleó li va dir:

- *Tens que menjar bé, no només patates, carbohidrats, llegums i caramels* - li va dir Ymir.
- *Valee!! però no faré esport!* - va dir la Laia
- *L'esport és molt bo per la salut* - va seguir parlant Ymir.
- *I perquè?* - Va preguntar la Laia
- *Perquè així tindràs més salut i estaràs millor. Pots fer l'esport que vulguis, ja sigui bàsquet, fútbol, tennir...* - Va dir Ymir.
- *Moltes gràcies pels consells i també per fer que em doni compte de les meves accions* - va dir molt feliç la Laia.
- *Bueno, Laia, és hora de tornar a casa, adéu!* - Va dir molt alegre el camaleó
- *Adéu Ymir!* - Va dir la Laia.

La mascareta per tot el món que aquest virus no en fa por si volem estar tots junts

la distància de seguretat és més important si vols que el món estigui bé cuida't i cuida a la resta tots podem ajudar i fer del món un lloc millor.

Handwritten text in a small font, likely a translation or commentary of the story.

Handwritten text in a small font, likely a translation or commentary of the story.

Handwritten text in a small font, likely a translation or commentary of the story.

MAYARA LOZADA

La mascarata per tot el Món que aquest virus no en fa por si volem estar tots junts la distància de seguretat és més important si vols que el món estigui bé cuida't i cuida a la resta tots podem ajudar i fer del món un lloc millor.

Nikol Solis 5.12

Si fort i rà vols estar
cinc peces de fruita al dia has de menjar.
Si t'agrada caminar o patinar així ha d'estar,
perquè l'esport tenim que practicar.
Si al planeta vols ajudar
al medi ambient hauràs de cuidar.

ARTURO GUILLÉN

Reflexos sobre l'escritura

El Sant Jordi Nutricionista

Hi havia un regne on vivia un drac molt dolent. Els pobles que hi havia al voltant del regne estaven molt pobres i febles perquè el drac els robava tota la seva vida. Un dia la princesa va decidir anar a veure el drac i li va dir: "Drac, si tu no deixes de robar a la gent, jo no t'ajudaré." El drac li va explicar que tenia un vell amic que abans era cavaller, però que ara era nutricionista.

Hi havia un regne on vivia un drac molt dolent. Els pobles que hi havia al voltant del regne estaven molt pobres i febles perquè el drac els robava tota la seva vida. Un dia la princesa va decidir anar a veure el drac i li va dir: "Drac, si tu no deixes de robar a la gent, jo no t'ajudaré." El drac li va explicar que tenia un vell amic que abans era cavaller, però que ara era nutricionista.

SANT JORDI NUTRICIONISTA

Hi havia una vegada un regne on hi vivia gent, però en aquell regne no es menjava bé; Sempre menjaven donuts i pastissos.
A les afores del regne vivia un drac que sempre volia menjar hortalisses i fruites, però la gent del regne no li feia cas.
Al drac li encantaven les fruites, però el que més li agradava era el tomàquet.
També el drac odiava veure com els aldeans i el rei menjaven porqueries. Estava tant fart, que fins i tot, va segrestar a la princesa.
El drac li va explicar tot el que ell volia: que mengessin sà, que fessin esport i que descansin tot un dia a la setmana.
La princesa li va explicar que tenia un vell amic que abans era cavaller, però que ara era nutricionista.
El drac va acceptar trucar a sant Jordi, l'amic de la princesa .
Quan sant Jordi va arribar tota la gent estava sorpresa. Sant Jordi fa 10 anys va matar un drac molt dolent, però aquest cop no venia a matar cap drac.
Sant Jordi va reunir a tota la gent del regne i els va donar consells de com cultivar.
Els aldeans ho van entendre i van deixar de menjar porqueries.

LUNA ROSSEL

MENJA BÉ I SALUT TINDRÀS

Verdures, fruites, hortalisses i més.
Quina em menjaré?
Totes són bones per la salut i sabor.
Però quina serà millor?

Totes et faran créixer com un arbre alt i fort,
Però altres coses menjaràs perquè sinó en un ninot et convertiràs.

Mmmm, quina bonica pastanaga!
M'agrada amb una calçotada.
I aquest calçot?
Sembla un mitjà!

Menja bé i salut tindras

Verdures, fruites, hortalisses i més.
Quina em menjaré?
Totes són bones per la salut i sabor.
Però quina serà la millor?

Totes et faran créixer com un arbre alt i fort,
Però altres coses menjaràs perquè sinó en un ninot et convertiràs.

Mmmm, quina bonica pastanaga!
M'agrada amb una calçotada.
I aquest calçot? Sembla un mitjà!

HELENA SZYBUT

Dibuixos guanyadors

AYMAN LKOUBI - P3

CANDELA RUIZ - P4

ANGIE VIGAS - P5

NOA RODRÍGUEZ - 1r

EMMANUEL RUIZ - 2n

Dibuixos guanyadors

ANNA MARIA SAPAROVA - 3r

NABIL CHALOUNE - 4t

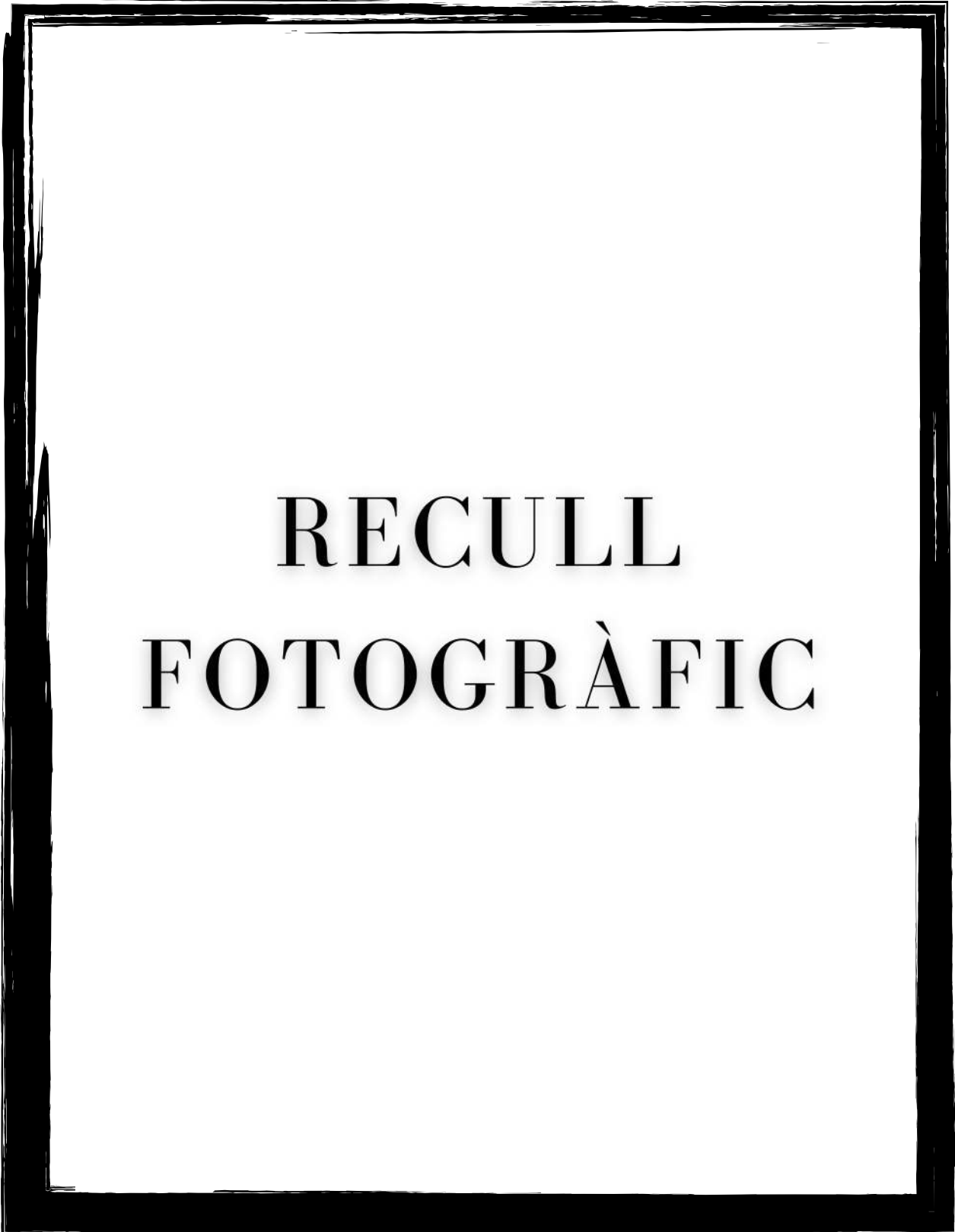
MAR FERNÁNDEZ - 5è

ISAAC N. MONTRAVETA - 6è

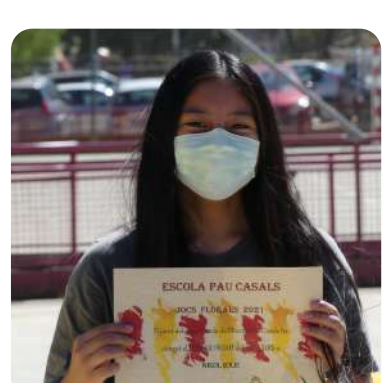

RECALL
FOTOGRAFIC

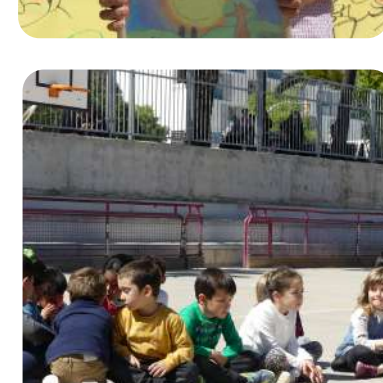
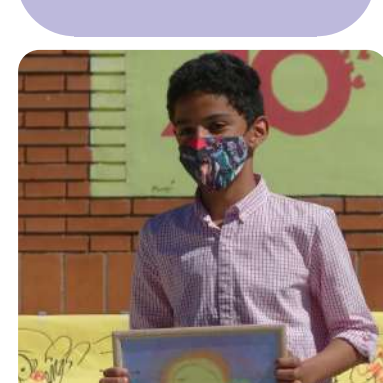
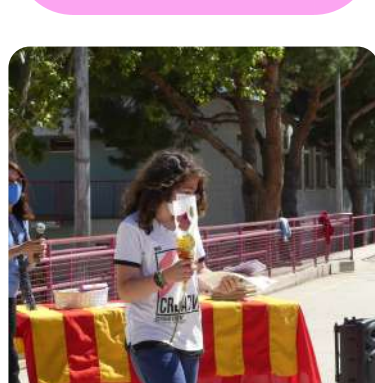
Sant

Jardi

2021

Escola

Pau

Casals

